

Toate trec

Sorina

Toate trec

Se scurg ani și clipe trec,
în clepsidră-ntr-o cădere,
spulberate-ntr-o părere,
ca semințele de in,
cad inerte-ntr-un leșin,
ca o ploaie-n râul sec.

Trec, cuvinte risipite
peste noi, trec nopți de smoală,
zboară coală după coală,
noaptea fură gândurile,
albul, fură rândurile
literelor alungite.

Din cuvintele căzute,
ca semințele de in,
cresc, puțin câte puțin,
munți de gânduri,
ce se-nalță rânduri, rânduri,
peste clipele trecute.

Toate trec, furate parcă,
de-un vârtej ce-n joc ne-atrage,
fără vorbe, să ne roage
să ne-așternem pe hârtie,
rânduri din călătorie
și-n clepsidre, să le-ntoarcă.